

[Frits Clausen.]

der til, hvis vi dermed skulde opretholde den Agitation, vi har sat i Gang. Nej, den Hjælp, vi har faaet fra Tyskland, er Sædheden i vor Ideologi, Beviset for, at man kan overvinde politiske Vanskeligheder, afskaffe Arbejdsløsheden, gøre sit Folk stort og ærefuldt, naar man baserer enhver Form for Politik paa dette ene: Troskab mod sit eget Folk. Det, som blev gennemført i Tyskland, har vi lært at se hen til som Eksempel, og en saadan Hjælp skammer jeg mig ikke ved at have modtaget fra Tyskland. Vi har lært, at hvis man vil genrejse et Folk og bygge en varig Politik op, kan det kun ske paa nationalt Grundlag.

Der er rejst mange Anker imod os: at vi var Grundlovsbrydere. Hvem er Grundlovsbrydere i Dag? De, der trods Grundlovens klare Ord opretholder Mødeforbudet, eller de, der vil afskaffe denne i sin Tid saa højt besunne demokratiske Grundlov? Maa jeg gøre opmærksom paa, at dengang stod vi Værn og Vagt om denne Grundlov. Den passer os udmærket godt i Dag, hvis man bare vil følge den. Jeg kan ikke gøre for, at Regeringen og Regeringens Organer hvert Øjeblik bliver nervøse — i disse Dage er der ogsaa en meget stærk Nervøsitet — for, at vi skulde prøve paa at føre Borgerkrigen ind i vort Land, saa man hvert Øjeblik alarmerer Politiet. At vi — det skal ogsaa siges rent ud — paa Grund af de utilladelige Telefonaflytninger og den skumle Brevcensur, der er gennemført over for os, driver lidt Gæk med Politiet, er Tegn paa, at vore Nerver er i Orden, medens det er Tegn paa Regeringens Nervøsitet, at man hvert Øjeblik alarmerer de stakkels Politifolk, der maaske nu igen sidder og venter paa, at Nationalsocialisterne vil gennemføre deres politiske Bestræbelser ved Kamp i Gaden o. s. v.

At noget saadant ligger os fjernt, maatte man alene kunne se af den Kendsgerning, at der er andre Faktorer her i Landet, der sørger for Ro og Orden, hvis vi Danske ikke kan det selv. Og jeg vil i den Forbindelse ogsaa sige, at hvis De virkelig tror, at der foreligger noget Samarbejde med disse Faktorer, saaledes som det ogsaa er blevet fremsat af visse Medlemmer i denne Sal paa deres bekendte lukkede Møder — som ikke er saa lukkede, som de tror, men hvis Referater jeg kan forelægge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller efter Ønske... (*Christmas Møller: Hvor har De dem fra?*). Fra Deres egne Folk. (*Christmas Møller: Det er ikke*

sandt!). Ja, tror De, jeg sender Stikkere ind? Det behøver jeg ikke; De har en saadan Uorden i Deres Organisation, saa De ikke ved, hvem der tilhører den; Folk, der for længst har meldt sig ind i vort Parti, faar stadig væk Meddelelser fra det konservative Partis Tillidsmænd. (*Christmas Møller: Er det hæderligt?*). Om det er hæderligt? Nej, men det er dumt af det konservative Parti at forsyne vore Medlemmer med Efterretninger. Men med Hensyn til disse Beskyldninger om Kup o. s. v. vil jeg altsaa sige, at vi har ikke prøvet paa at bryde Grundloven, vi har ikke gjort det mindste, der kan ligne et Kup, og naar der f. Eks. sidder to Ministre i det nuværende Ministerium, den højtærede Justitsminister og den højtærede Indenrigsminister, som planlægger yderligere Omgaaelse af Grundloven, saa vil jeg bare sige, at saa er det igen den nuværende Regering, der søger at underminere Grundloven, og ikke os Nationalsocialister, vi, som følger den.

Man bebrejder os ogsaa, at vi er for faa; jeg tror, man regner med 5 pCt. mod 95 pCt. for denne enige Folkefront. Men naar man er Demokrat, har man jo et udmærket Middel i Hænde til at konstatere, hvor faa eller hvor mange vi er, og hvorfor benytter Regeringen sig ikke af dette Middel? Hvorfor udskriver Regeringen ikke Valg, saa vi kan se, hvor meget de enkelte betyder, bare rent talmæssigt? Som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger — det er ikke af Hensyn til Begivenheder ude omkring os, at jeg i Dag stadig citerer det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, men det er, fordi jeg virkelig synes, der har været en hel Masse rigtigt i det, det ærede Medlem har sagt her —: sæt Kortet paa Folket, spørg det Folk, som man saa ofte paabe-raaber sig! Derfor vil jeg henstille til Regeringen, at den gør dette, at den udskriver Valg og faar sin Styrke og vor Svaghed konstateret.

Oluf Pedersen: Det er ganske naturligt, at denne politiske Debat ikke drejer sig om det, der kan adskille de 5 samarbejdende Partier, thi det Samarbejde, som vi begyndte her paa Rigsdagen, har senere vundet praktisk talt hele det danske Folks Tilslutning. Man er fra alle Sider enig om, at den partipolitiske Klassepolitik, der ogsaa er kaldt Systemet Stauning, maatte forlades, og det fremgik klart af Ordførernes Taler i Gaar, at dette ogsaa er sket. Nu skal der drives Samfundspolitik. Der er med andre Ord skabt et nationalt dansk System, og dette System, der altsaa ikke er Systemet